

Cuprins

Dorința de Crăciun a lui Pat Hobby.....	5
Un încurcă-lume	19
„Fierbeți niște apă. Cît mai multă“	28
Cot la cot cu geniul.....	38
Pat Hobby și Orson Welles.....	52
Secretul lui Pat Hobby.....	65
Pat Hobby, tată putativ	76
Casele vedetelor.....	88
Pat Hobby își dă obolul	99
Avanpremiera lui Pat Hobby.....	112
Încercarea moarte n-are.....	124
Un scurtmetraj patriotic	139
Pe urmele lui Pat Hobby	146
Distrație în studioul unui artist.....	153
Doi veterani.....	162
Mai puternică decît sabia	169
Zilele de studenție ale lui Pat Hobby	178

Colecția BIBLIOTECA POLIROM este coordonată
de Bogdan-Alexandru Stănescu.

F. Scott Fitzgerald, *Pat Hobby Stories*

Copyright © 1939, 1940, 1941 by Frances S.F. Lanahan
Copyright renewed © 1967, 1968, 1969 by Frances Scott Fitzgerald
Smith
All rights reserved

© 2011 by Editura POLIROM, pentru traducerea în limba română

Această carte este protejată prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi xeroxarea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau prin rețele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului copyrightului reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsește penal și/sau civil în conformitate cu legile în vigoare.

www.polirom.ro

Editura POLIROM

Iași, B-dul Carol I nr. 4; P.O. BOX 266, 700506
București, Splaiul Unirii nr. 6, bl. B3A, sc. 1, et. 1,
sector 4, 040031, O.P. 53, C.P. 15-728

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României :

FITZGERALD, SCOTT F.

Povestiri cu Pat Hobby / F. Scott Fitzgerald; trad. și note de
Alexandra Coliban. – Iași : Polirom, 2011

ISBN 978-973-46-2202-3

I. Coliban, Alexandra (trad.)

821.111(73)-31=135.1

Printed in ROMANIA

F. Scott Fitzgerald

Povestiri cu
Pat Hobby

Traducere și note de Alexandra Coliban

POLIROM
2011

Îi spuse numele lui și că era scenarist. Păru la început dezamăgită, apoi încântată.

— Scenarist?... Da, normal. Știam eu că trebuie să existe scenariști, dar n-am auzit niciodată de unul pînă acum.

— Scenariștii cîștigă pînă la trei mii de dolari pe săptămînă, o asigură el hotărît. Sînt printre cei mai mari șmecheri de la Hollywood.

— Știți, nu mi-am pus niciodată problema așa.

— A fost și Bernud¹ Shaw pe-aici, spuse el, și Einstein, dar nu s-au dovedit a fi la înălțime.

Se duseră pînă la afișier și Pat descoperi că erau programate filmări pe trei platouri – și unul dintre regizori era un vechi amic de-ai lui.

— Dumneavoastră ce-ați scris? îl întrebă Eleanor.

Un mare star se ivi la orizont și Eleanor îl sorbi din priviri pînă trecu de ei. Oricum, numele filmelor lui Pat i-ar fi fost necunoscute.

— Toate au fost filme mute, spuse el.

— Aha. Bun, și care a fost ultimul scenariu pe care l-ați scris?

— Păi, am lucrat la o chestie de la Universal – nu mai știu cum i-au spus pînă la urmă...

Văzând că nu o impresiona cîtuși de puțin, se gîndi rapid. Ce știau ei în Boise, Idaho?

— Am scris *Căpitani curajoși*, spuse el cu îndrăzneală. Și *Sfidătorii aerului*, și *La răscruce de vînturi*, și... *Cumplitul adevăr*, și *Domnul Smith merge la Washington*.

— Ah! exclamă ea. Toate astea sînt filmele mele preferate. Și *Sfidătorii aerului* e filmul preferat

1. Voit greșit în original.

al prietenului meu, iar *Victoria întunericului* e preferatul meu.

— Mie mi s-a părut slab *Victoria întunericului*, spuse el cu modestie. Prea pretențios, continuă el, adăugînd apoi, pentru a echilibra balanța adevărului: Sînt în branșa asta de douăzeci de ani.

Ajunseră la un platou și intrară. Pat își spuse numele ca să fie transmis regizorului și li se dădu voie să intre. Îl urmăriră pe Ronald Colman care repeta o scenă.

— Dumneavoastră ați scris asta? întrebă Eleanor în șoaptă.

— M-au solicitat, spuse Pat, dar eram ocupat.

Se simți din nou tînăr, competent și activ, capabil de multe combinații. Apoi își aminti ceva.

— Am o premieră diseară.

— Chiar așa?

Încuviință din cap.

— Trebuia să merg cu Claudette Colbert, dar e răcită. Vrei să vii tu?

II

Se alarmă cînd fata îi pomeni ceva de familie, apoi răsuflă ușurat cînd ea îi spuse că era doar o mătușă care locuia în oraș. Avea să fie ca pe vremuri: să meargă cu o blondă drăguțică pe lîngă mulțimile de oameni care priveau de pe trotuar. Mașina lui era din anul 1933, dar putea spune că e împrumutată – unul dintre servitorii lui japonezi

îi bușise limuzina. Și apoi? Nu prea avea habar, dar putea să joace teatru pentru o seară.

Îi făcu cinste cu masa de prînz la bufet și i se aprinseseră călcîiele atît de tare, încît se gîndi să împrumute apartamentul cuiva pentru o zi. Era replica aceea veche că „îi dă o probă“. Eleanor nu se gîndea însă decît la cum să ajungă la coafor ca să se pregătească pentru diseară, și el o conduse la poartă, fără tragere de inimă. Mai bău un pahar cu Louie și se duse la biroul lui Jack Berners după bilete.

Secretara lui Berners le avea gata pregătite într-un plic.

— Am avut probleme cu biletele astea, domnule Hobby.

— Probleme? De ce? Nu poate omul să se ducă la propria avanpremieră? E ceva nou?

— Nu despre asta e vorba, domnule Hobby, spuse ea. Dar s-a discutat așa de mult despre filmul ăsta, că s-au dus toate locurile.

Neîmpăcat, Pat se plînse:

— Și la mine nu s-au gîndit.

— Îmi pare rău, spuse secretara, continuînd după o scurtă ezitare: De fapt, acestea sînt biletele domnului Wainwright. S-a înfuriat așa de tare pe ceva, încît a spus că nu se mai duce și mi le-a aruncat pe birou. N-ar fi trebuit să vă spun asta.

— Astea sînt locurile *lui*?

— Da, domnule Hobby.

Pat plescăi din limbă. Era un semn de triumf. Wainwright își pierduse cumpătul, ceea ce era

ultimul lucru pe care trebuia să-l faci cînd lucrezi în industria filmului – nu puteai decît să te prefaci că ți-l pierzi – așa că, probabil, nu se simțea tocmai sigur pe el. Poate că Pat trebuia să intre în Asociația scenariștilor și să le prezinte cazul său – dacă cei de acolo aveau avea să-l primească.

Problema era strict teoretică. Urma s-o ia pe Eleanor la ora cinci și s-o ducă „unde va să bea un cocteil“. Își cumpără cu doi dolari o cămașă, cu care se îmbracă în magazin, și cu patru dolari o pălărie de vînător – înjumătățindu-și, astfel, contul pe care, de la Legea bancară din 1933, și-l ținea cu prudență în buzunar.

O extrase pe Eleanor fără dificultate din modestul bungalou din West Hollywood. Îi ascultase sfatul și nu se îmbrăcase cu rochie de seară, dar era aranjată și strălucitoare ca orice blondă drăguțică din trecutul lui. Și nerăbdătoare: deborda de entuziasm și recunoștință. Trebuia să se gîndească al cui apartament îl putea împrumuta pentru mîine.

— Vrei să dai o probă? o întrebă cînd intrară în barul de la Brown Derby.

— Ce fată n-ar vrea?

— Unele n-ar vrea; nici pentru un milion de dolari. Pat trecuse prin multe dezamăgiri în viața amoroasă. Unele preferă să clămpănească la mașina de scris în continuare sau, pur și simplu, să stea degeaba. Ai fi mirată să afli cîte sunt așa.

— Eu aș face aproape orice pentru o probă, spuse Eleanor.

Două ore mai tîrziu, uitîndu-se la ea, Pat se întrebă sincer dacă n-ar putea să aranjeze ceva

în sensul ăsta. Exista Harry Gooddorf – și mai era și Jack Berners – dar și la unul, și la altul stătea prost cu creditul. Putea să facă însă *ceva* pentru ea, hotărî el. Avea să încerce măcar să găsească un agent interesat – dacă totul mergea bine mîine.

— Ce faci mîine? o întrebă.

— Nimic, răspunse ea prompt. N-ar fi bine să mergem să mîncăm, ca să ajungem apoi la avan-premieră?

— Sigur, sigur.

Mai făcu o incursiune în contul bancar pentru a-și plăti cele șase pahare de whisky – oricine are dreptul să sărbătorească înainte de propria avan-premieră – și o duse la restaurant ca să ia cina. Mîncară puțin. Eleanor era prea emoționată, iar Pat își luase aportul de calorii sub altă formă.

Trecuse multă vreme de cînd nu-și mai văzuse numele pe generic. Pat Hobby. Cum era om din popor, întotdeauna apărea pe generice ca Pat Hobby. Avea să-i facă plăcere să-și vadă din nou numele și, deși nu se aștepta ca vechii amici să se ridice în picioare și să-i cînte *Mulți ani trăiască*, era sigur că urma să primească cîteva bătăi pe umăr și să atragă cîteva priviri cînd mulțimea avea să iasă de la film. Avea să fie o experiență plăcută.

— Mi-e frică, spuse Eleanor, cînd trecură pe aleea plină de admiratori.

— Te privesc, spuse el sigur pe sine. Se uită la fața ta drăguță și încearcă să-și dea seama dacă ești actriță.

Un admirator întinse un album de autografe și un creion spre Eleanor, dar Pat o împinse ferm

înainte. Era târziu – prin jurul intrării se auzeau strigăte echivalente cu „Îmbarcarea!”

— Biletele dumneavoastră, domnule, vă rog.

Pat deschise plicul și i le înmână ușierului. Apoi îi spuse lui Eleanor:

— Locurile sînt rezervate. Nu contează că am întîrziat.

Se lipi strîns de el – era, după cum se dovedea, punctul culminant al debutului ei. Nu făcuseră nici trei pași în cinematograful, cînd pe Pat îl apucă o mîna de umăr.

— Auzi, amice, biletele astea nu sînt pentru aici.

Înainte să-și dea seama ce se petrecea, erau înapoi afară, cu priviri suspicioase îndreptate asupra lor.

— Sînt Pat Hobby. Eu am scris scenariul la filmul ăsta.

Preț de-o clipă ușierul păru să-l creadă. Apoi acesta, fără să cedeze, îl adulmecă pe Pat, apropiindu-se de el.

— Amice, ești beat. Biletele astea sînt pentru alt spectacol.

Eleanor arăta și se simțea stînjinită, dar Pat era calm.

— Du-te înăuntru și întrebă-l pe Jack Berners, spuse Pat. O să-ți confirme el.

— Ascultă aici, spuse individul mătăhălos care păzea ușa. Biletele astea sînt pentru o parodie care e în centru în L.A. Îl tot împingea pe Pat la o parte. Du-te la filmul tău, cu prietena ta cu tot. Distracție plăcută.